

Összeállítás a székesfehérvári műhely alkotásaiból

László Zsolt

Üzenet a hídverőknek

Sokat tanultam Péntek Imrétől. Mindamellett, hogy „atyai jó barátomnak” tartom, „Árgus” szemmel figyelem zseniális kalandozásait a honi irodalom berkeiben. Igen, az Árgus, mint folyóirat, közel tizenöt éven keresztül élt, sugárzott holdudvara Székesfehérváron, Péntek Imre főszerkesztésével. Terjedt ez a befogadni tudó sugárzás. Átlépte országunk határait is. Imre, mint hídverő kötötte össze az egymástól függetlenül működő irodalmi csomópontokat, szigeteket. Nem volt könnyű dolga, de megtette, megoldotta hátszélben és ellenszélben is. Az intézményesülni tudás, kapcsolatteremtés, rátalálás és a fiatal tehetségek gondozása, felfedezése..., folytathatnám, de ahhoz több lapoldalra lenne szükség.

Az „éltető” távozásával az Árgus folyóirat lassan elsorvadt. Jött a nagy csönd, a nihil.

Több év kellett ahhoz, hogy Bobory Zoltán ezt az űrt betöltse az általa létrehozott Vár című folyóirattal. Ma már a Vár is pulzál, mint egy erőteljes szív. Bobory Zoltán is magára vette a hídverők terheit. Árgus, Vár, Pannon Tükör..., ez a sor minőséget jelöl. De hogy kerülök én a „képbe”? Úgy, hogy maga mellé fogadott Imre és majd Zoltán is munkatársnak, versrovat gondozónak. Ma is csak remélem, hogy munkájukban segíthetem, segíthetek. Ugyanakkor büszke lehetek arra, hogy a Pannon Tükörnek több mint tíz éve vissza-visszatérő szerzője lehetek. Szívesen vállalom a cölöpök cipelését egy újabb híd megépítéséhez is. Ezért örültem Imre kérésének, hogy készítsék egy összeállítást a székesfehérvári és egyben a Vár-hoz is kötődő szerzők műveiből. Bízom abban, hogy sikerrel jártam, sikerrel járunk.

Kedves Imrém és Zolikám!

A híd elkészült. Múltunk és jelenünk ezen a hídon egybefut. Ezért lesz jövőnk.

(Székesfehérvár, 2013. nov. 9.)